

forekommer mig, at man ved som hidtil at sætte Afgiften eens for en større Kreds, i Grunden gjør Uret imod den Enkelte, idet man for en Mand, der sælger 1,000 Potter Brændevin om Aaret, sætter den samme Afgift som for den, der sælger 10,000 Potter. Men naar man nu vilde gjøre en Forandring heri, saa synes jeg, den burde gaae i den Retning, at man burde nærme sig til en Taxation ved en Egningscommission og lade Bedkommende sætte i en speciel Næringsafgift. Vil man ikke gjøre det, og jeg skal ikke insistere paa, at man gjør denne Forandring ved denne Lov, saa vil jeg dog helst blive ved Lovforslagets Bestemmelser om et Minimum og et Maximum end, saaledes som her er foreslaaet, at sætte en eensartet Afgift over hele Landet; thi der kan jo dog, som det meget ærede Medlem bemærkede, være megen Forskjel paa, hvad en Kroeier eller Brændeviinsforhandler kan antages at sælge det ene Sted fremfor det andet. Der er imidlertid endnu en anden Betragtning, paa Grund af hvilken jeg er meget imod disse høie aarlige Afgifter, og det er, fordi Kommunen egentlig derved tager med den ene Haand, hvad den saa atter maa slippe med den anden; thi Skatteevnen til Kommunen forringes jo ganske vist i samme Grad, som en saadan Afgift forhøies. Det er jo en overordentlig stor Masse af Værtshusholdere, som man paa Grund af den bestaaende Lovgivning har faaet i Kjøbstæderne, og vi vide jo Alle, at det er en Klasse af Næringsbrugere, som for Storstedelen ere meget fattige, og som, naar man har piint denne Afgift, der skal erlægges halvt til Staten og halvt til Kommunen, ud af dem, have opbrugt deres hele Skatteevne, saaledes at der ikke er Mere at faae i Skat hos dem. Lad os derimod lægge en høiere Skat paa Afdgangen til Brændeviinshandel, lad os indskrænke Afdgangen, og lad ikke Enhver, der eier 2 Mark i Lommen og har Raad til at kjøbe en Glaske Brændevin for at sælge den ud i Snaps, strax have Afgang til at indrette sig som Næringsbruger! Det er paa det Punkt, jeg synes, at Vægten skal lægges, og ikke paa nogen Maade paa de høie aarlige Afgifter. Jeg skulde som sagt ret ønske, at man vilde

komme til et andet Afgiftssystem for denne Brændeviinshandel. Jeg troer, at det Forstandigste vilde være, at man heelt hævede denne særlige Næringsafgift, og at man derimod gik ind paa en høiere Beskatning af Productionen; der vilde ad den Vej kunne indvindes ganske andre Summer baade for Staten og for Kommunerne. Den Indvending, der hidtil har været gjort imod at lægge en forhøiet Afgift paa Productionen, nemlig at denne Afgift i høi Grad vilde falde den ubemidlede Klasse til Byrde, vil jo nu kunne afhjælpes, da vi jo vistnok i denne Session vilde være saa lykkelige at faae Indkomstskatteloven herind, igjennem hvilken man da kan udligne den større Byrde, som ved den indirecte Beskatning — der isvrigt er den letteste Beskatningsmaade for den ubemidlede — vilde indtræde for den fattigere Klasse. I Genhold til, hvad jeg saaledes har yttret, skal jeg foreløbig stemme for det Forslag, der er stillet af den meget ærede 1ste Landskingsmand for 11te Kreds, men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at jeg ikke er ganske enig i den anden Sætning i Forslaget, hvorefter Amtsraadet for de der omhandlede Nærings Bedkommende ikke længere kan bestemme denne Afgift districtvis, men skal bestemme den for hele Amtsraadskredsen; thi det forekommer mig ganske vist, at der indenfor den samme Amtsraadskreds kan finde saadanne Uligheder Sted, at man paa Grund deraf maatte kunne ønske at sætte Afgiften forskjellig. Det seer jo dog besynderligt ud, at Amtsraadskredsen saaledes skal danne Grændsen for, hvad der skal betales, og at man ikke ogsaa her oplaster det Spørgsmaal: hvad bør den Enkelte betale? Naar man i to Amter, der grændse til hinanden, f. Ex. Thisted og Viborg Amt, i det ene, nemlig Viborg Amt, har en Afgift af 75 Rd. og i det andet, Thisted Amt, har en Afgift af 10 Rd. af samme Næring, saa er jo allerede det høist besynderligt; men paa den anden Side kan der vistnok indenfor det samme Amt, og saaledes maaskee navnlig i Ringkjøbing, maaskee ogsaa i Ribe Amt, vistnok være en høi Grad af Forskjel paa den Afsetning, som alle den Slags Næringer kunne have i de forskjellige Dele af Amtet. Smidlertid tør